

תת"ע 7599/09/19 - רמזי לעבדאט נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7599-09-19 מדינת ישראל נ' לעבדאט
תיק חיצוני: 41211014547

בפני כבוד השופטת מיכל שביט
מבקש/הנאשם רמזי לעבדאט
נגד
המשיבה/המאשימה מדינת ישראל
החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-הדין אשר ניתן כנגד המבקש, בהיעדרו, ביום **30.12.2019**. בפסק-דין זה הורשע המבקש בעבירה מיום 23.08.2019 של נהיגה בשכרות. דינו נגזר ל-24 חודשי פסילה בפועל, פסילה לתקופה של 6 חודשים על תנאי ל-3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.
2. בבקשתו מיום **09.05.2022** טען המבקש כי קיבל את ההזמנה לדין במעמד האכיפה ואף התייצב לדיון במועד אליו הוזמן במסגרתה, אולם נמסר לו על ידי המזכירות שלא מופיע תיק פתוח ומשטרת ישראל תשלח לו זימון חדש ויהיה עליו להתייצב במועד שייקבע. עוד טען, כי לא קיבל זימון נוסף, כי סבר שזה לא נשלח וכי רק ביום 27.04.2022 נודע לו, אגב בירור אקראי, כי נשפט בהיעדרו. לדבריו, לא ניתנה לו ההזדמנות להוכיח את חפותו וגזר-הדין שהוטל עליו מכביד עליו מאוד.
3. המשיבה התנגדה לבקשה מהטעם שלא התקיימו נסיבות המצדיקות את ביטול פסק-הדין. לדבריה, משקיבל המשיב הזמנה כדין אין לו להלין אלא על עצמו על אשר לא נכח בדיון כנדרש.
4. בדיון שנערך לפני היום חזר הנאשם על גרסתו. לשאלת ב"כ המשיבה השיב כי אינו יודע את שמה של המזכירה עמה שוחח, כי לא ביקש ממנה כל אסמכתא ו"פשוט הלך" וכי לא בדק במהלך השנים מה קרה בעניין.
5. ב"כ המבקש חזר על טיעוניו וציין כי הוא עצמו ליווה טלפונית את המבקש בהגיעו במועד אליו הוזמן ועל כן הוא סומך ידו על דבריו. עוד ציין כי יש כשלים ראיתיים רבים בחומר הראיות. לדבריו, אין להלין על המבקש על שלא בדק מה נעשה לאחר מועד הדיון שעה שעסקין בתקופת קורונה בה איש לא ידע מה קורה בבתי המשפט.

6. ב"כ המשיבה חזרה על תגובתה ועל עמדתה לדחיית הבקשה. לדבריה, אין לקבל את טענת המבקש בדבר נסיבות אי התייצבותו בהיעדר כל אסמכתא לתמיכה בטענה. עוד לדבריה, גם אם טענתו נכונה הרי שמדובר במקרה של עצימת עיניים כאשר במשך 3 שנים לא בדק האם הדיון נדחה. בנוסף טענה כי לא נגרם כל עיוות דין למבקש שהענישה שהושתה עליו עומדת במתחם העונש ההולם.

7. מהטעמים שיובהרו להלן, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

8. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

9. אי התייצבותו של הנאשם: אין חולק כי המבקש קיבל לידי הזמנה לדין בה הוזמן להתייצב למשפטו בתאריך **30.12.2019** בשעה 09.00. המבקש טוען כי בהגיעו לדיון במועד זה, נאמר לו על ידי עובדת המזכירות כי התיק טרם נפתח וכי עליו להמתין שישלח לו זימון למועד דיון חדש. המבקש לא מסר כל פרט שיהיה בו כדי לתמוך בטענה, כגון שם העובדת, תיאורה. המבקש אישר כי לא ברר את שם העובדת ולא ביקש ממנה כל אישור בכתב, אף כי ניתן לצפות ממי שקיבל הזמנה לדין למועד מסוים כי יראה לעשות כן, בפרט שעה שהוא מקבל הנחייה טלפונית מסניגור בעניין. מעיון בתיק עולה כי **התיק נפתח ביום 23.09.2019** (ר' אישור פתיחת תיק ממועד זה הסרוק בתיק). בהינתן שהתיק היה פתוח במועד הדיון, קשה לקבל את הטענה כאילו עובדת אלמונית אמרה למבקש שהתיק טרם נפתח. עובדה זאת מחלישה באופן ממשי את טענת המבקש, שממילא לא הוכחה. על כן אני קובעת שהמבקש לא הוכיח קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

10. מניעת עיוות דין: כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. בכפירה כללית, כמו גם בטענה כללית לקיומם של "כשלים ראייתיים רבים בחומר הראיות" לא די כדי להקים עילה של עיוות דין. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין שנגזר על המבקש הוטלה עליו פסילת רישיון לתקופת המינימום הקבועה בחוק לעבירה בה הורשע, בצירוף פסילה על תנאי וקנס מידתי, ענישה העומדת במתחם הענישה. על כן אני קובעת כי כשל המבקש מלהוכיח כי ייגרם לו עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.

11. שיהוי: לזאת יש להוסיף את השיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול פסק-הדין. אמנם, לדברי המבקש

נודע לו אודות קיומו של פסק-הדין על דרך המקרה ורק ביום 27.04.2022, זאת על אף שעל פי התיעוד בתיק פסק-הדין נשלח אליו בדואר רשום עוד ביום 01.01.2020 וחזקה כי קיבלו 15 יום לאחר מועד המשלוח. מכל מקום, גם אם תתקבל טענת המבקש בדבר הידיעה המאוחרת בפועל, מקובלת עלי טענת המשיבה כי בחירתו של המבקש שלא לברר מה עלה בגורל הדיון וזאת במשך כשלוש שנים מהמועד שנקבע לקיומו כאמור בהזמנה שהומצאה לו, הנה בבחינת עצימת עיניים. על כן יש להחזיקו כמי שהדבר היה בידיעתו, בכוח אם לא בפועל ממש, זה מכבר.

12. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין. בהתאם, אני מורה על ביטול עיכוב הביצוע.

13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, בהעדר הצדדים.